

diari
més

tarragona - reus - costaDaurada

Edita:
Tamediaxa, S.A.
DL: T-1609/2001
issn: 1579-5659Director General:
Carles AbellóDirectora: Sílvia Jiménez.
[redaccio@mestarragona.com]
Redacció: Laia Díaz, Antoni Guasch, Vicente Izquierdo, Alba Porta, Joan Marc Salvat, Susanna Cases. **Especials:** Laura Gómez. **Tancament:** Mario López.
Fotografia: Cristina Aguilar, Olívia Molet.
Edició de publicitat: Sara Sorando. **Distribució:** Marta López.
Administració: Núria Clos
Publicitat: Maria Molleda, M. Jesús del Hierro, Mercè Ripoll, Antònia Turull.
[publicitat@mestarragona.com]
Imprimeix: Indugraf Offset, S.A.Manel de Falla, 12, baixos.
43005 TARRAGONA
977 21 11 54 Fax 977 21 47 21C/Alcalde Joan Bertran, 30.
43202 REUS
977 32 78 43 Fax 977 31 09 41

www.diarimes.com - www.facebook.com/DiariMes

Distribució controlada:

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

EDITORIAL

Dia decisiu per Vila-seca i Salou

El Parlament de Catalunya sotmet avui a votació plenària la Llei d'acompanyament del Pressupost, una llei en què va inclosa la polèmica esmena del Consorci Recreatiu i Turístic de PortAventura de la qual tant s'ha parlat durant les darreres setmanes. Sembla que la clau perquè aquesta esmena tiri endavant passa per tres partits. Per una banda, cal que s'accepti la votació per separat de l'esmena que proposarà el grup parlamentari del Partit dels Socialistes de Catalunya. Si s'aconsegueix, caldrà esperar a veure quina és la votació del Partit Popular. Segons el diputat Rafael Luna, el seu grup no votarà a favor de l'esmena. Luna ha deixat la porta oberta a l'abstenció o la votació en contra. El cas és, però, que l'abstenció significaria donar llum verd a la disposició addicional que prorroga les condicions tributaries de PortAventura envers Salou i Vila-seca. Aquests partits s'han llançat la pilota l'un a l'altre durant tot aquest procés, però el cert és que la clau de l'esmena la té CiU. La polèmica es tancarà de cop i volta si aquest grup parlamentari accedís a retirar-la i deixar que els municipis de Salou i Vila-seca busquin un acord satisfactori per ambdues parts. I és que els portaveus locals dels partits majoritaris consideren que es tracta d'un cas que atempta contra la sobirania dels municipis. Així ho ha defensat el portaveu del PSC a Vila-seca, que s'ha mostrat en desacord amb el seu diputat, Xavier Sabaté.

+ CONFIDENCIAL

Excursió a Madrid

Els alcaldes de Vila-seca, Cambrils i Salou –Josep Poblet, Mercè Dalmau i Pere Granados– van viatjar ahir plegats fins a Madrid per tal de conèixer de primera mà el sistema de detecció de vessaments de cru al mar que prepara Repsol. Els alcaldes haurien anat acompanyats també del delegat del Govern de la Generalitat a Tarragona, Joaquim Nin, i el subdelegat del Govern, Jordi Sierra, entre d'altres. La comitiva, que s'havia organitzat seguint els acords de la Comissió de Seguiment del Pla de Protecció Integral del Litoral, va tornar amb l'AVE fins al Camp de Tarragona cap a les vuit del vespre. Més enllà del contingut de l'«excursió» que, segons sembla, explicarà Repsol als mitjans de comunicació durant les properes setmanes, cal destacar la coincidència dels alcaldes de Salou i Vila-seca en el mateix viatge –teòricament enfrontats pel Consorci Recreatiu i Turístic de PortAventura– només un dia abans que el Parlament sotmeti a votació la polèmica esmena de CiU. Van tenir temps de parlar, els batlles?

ESCRITORS DEL CAMP

'El coit imperfecte': un poemari d'actualitat

LURDES MALGRAT
Escriptora

Òscar Palazón és poeta, narrador i traductor. D'entre les seves obres literàries, destaquen l'*Atles de la memòria*, guardonat amb el premi de poesia La Catalana de Lletres de Catalunya Cultura, publicat l'any 2005; les novel·les, *Un rostre que no és meu*, XVI Premi de Narrativa de l'Ametlla de Mar, publicada el 2008, i *El fotògraf*, publicada el mateix any. *El coit imperfecte* és la seva última proposta literària, en aquest cas un llibre de poesia que novament té la facultat de sorprendre'ns. Òscar Palazón és l'escriptor que cerca, que innova contínuament els camins de l'expressió artística, que tiba el llenguatge fins a extreure'n l'essència més pura, més comunicativa. Sota l'aparença del joc ja sigui de la forma, de la grafia, del fonema o de la semàntica, s'hi amaga, però, una anàlisi seriosa de les emocions carregada de lirisme. El joc poètic l'entronca directament amb una tradició moderna, que defuig la forma clàssica per trobar en el trencament de l'esquema poètic un nou estil de poesia. És per aquest motiu que en aquest recull trobem al costat de poemes brevíssims, amb versos

curts, meravellosos poemes en prosa. No és la forma el que fa el poema, sinó que el poema dóna la forma amb què s'ha de materialitzar l'emoció, la sensació, o la imatge que el poeta cerca i ens vol transmetre.

El coit imperfecte és sobretot el llibre del desig, un desig expressat a través de l'experiència amorosa, però que sobrepasa en tot moment el fet de l'amor en si. La paraula i el silenci apareixen entrelaçats com les dues cares d'una moneda que sostenen un combat a mort. La tensió entre el mot i el silenci, entre el crit i l'oblit és la bipolaritat a l'entorn de la qual giren tots els poemes del llibre sigui quina sigui la seva formalització. Al mateix temps que l'estructura temàtica profunda s'estableix amb el joc de contraris per enunciar la matèria del desig; la relació amorosa que s'hi retrata apareix seqüenciada en totes les seves fases amb una mena de progressió aparent de l'experiència de l'amor des del seu inici fins a l'abandó i la posterior enyorança. Tractant-se com es tracta d'un poemari que cerca la contemporaneïtat de l'expressió artística, el lirisme propi de la temàtica amorosa queda encobert per un cert sadisme en el tractament del cos, a través del qual es confegeix la metàfora. L'emoció més sublim, així com el desamor són transmesos gairebé amb el microscopi del metge penetrant en òrgans, vísceres, o necrosis. Així doncs, l'experiència amorosa té com a punt de partida l'experiència física de l'amor, o el desig d'aquesta experiència amb

la voluntat del jo poètic de diluir-s'hi, perdre-s'hi o fondre-s'hi. El clam es fa sentir ben agut en uns poemes adreçats a un tu, enaltit, objecte de la passió insatisfeta. L'alternança del jo al tu és un altre dels recursos estilístics recurrents al llarg de tot el poemari. L'autor defineix el jo poètic, els seus anhels i contradiccions, alhora que mostra el tu, una alteritat objecte, causa i conseqüència de la passió, des del desig, l'obsessió, l'enyor, la pèrdua, o l'abandó del jo que reclama l'anihilació, la desaparició o el silenci. Es tracta, doncs, d'un jo poètic que participa de les emocions i sensacions que ens transmeten els versos i que n'és actor. El tu, en canvi, ens és mostrat a través de la mirada i de l'experiència del jo. *El coit imperfecte* té la voluntat de mostrar exactament el que el títol ens proposa, la imperfecció. La relació amorosa queda al descobert amb tota la seva crueltat, esdevenint un miratge, un anhel inabastable de perfecció. D'aquí que el desig emani de tots els poemes com a pedra de toc del desconsol o desassossec del poeta que reclama el silenci com l'estadi de perfecció. L'assoliment d'aquest silenci és l'objectiu que provoca el recorregut per l'experiència humana de l'amor i de la paraula, accions que en definitiva tan sols són imperfectes manifestacions del sublim. Un llibre de poesia que obre camins, proposa preguntes i dóna solucions al gran buit existencial de l'ésser humà, a la fissura insadollable dels conflictes eterns de l'ànima humana.

TRIBUNA

Cal continuar reivindicant la dona?

VICTÒRIA FORNS
Portaveu de CiU a l'Ajuntament de Tarragona

Ara, que han transcorregut uns dies i les celebracions i actes reivindicatius han arribat a la seva fi, permeteu-me unes reflexions: quan deixarem de necessitar un 8 de març? Cal continuar reivindicant la dona? Cal continuar reivindicant el fet de ser treballadores? La situació de la dona d'avui no té res a veure amb la situació de la dona de fa 50 anys. Tot i que podem trobar situacions on encara es pateix una discriminació en el mercat laboral, ni les possibilitats ni l'atenció mediàtica no tenen res a veure. Això sí, hi ha coses que no canvien: les dones treballen, i ho fan tant dins com fora de casa, assumint el pes

integral de la unitat familiar. La situació que estem patint de crisi econòmica i de valors –que ha tensionat profundament la nostra societat– ha provocat que el pal de pallar del país, les famílies, adquireixi un rol polític i social encara més fonamental. I quan parlem de famílies, parlem de dones. Som les dones les que plantem cara a la crisi.

Som expertes en gestió econòmica, som les millors economistes que hi ha, no cal que cap ministre ens vingui a dir com cal gestionar més, amb menys, ho fem a diari. Som les dones, la base fonamental de la nostra societat –i si m'ho permeteu de totes les societats d'aquest planeta–, som l'autèntica xarxa social que funciona.

Hi ha, doncs, una política en clau femenina? Les dones ocupen llocs rellevants en la política de l'estat espanyol i a Catalunya. No parlem de quotes, sinó de dones potents i preparades, independentment del color polític. No crec en les quotes ni en la discriminació positiva com a norma general. No sempre

ajuda tenir un avantatge per raons de sexe. La discriminació positiva no deixa de ser discriminació i per tant causa un greuge en l'altre sexe. Hem de ser curosos en el seu ús i no abusar-ne mai. Ocupar un lloc de treball, o gaudir d'una legislació preferent pel fet de ser dones no ens fa més iguals, crec que pot esdevenir una forma de paternalisme que cal rebutjar de ple. Crec en la conquesta pels mèrits i per l'equitat. Som dones i venim d'una situació molt difícil on hem patit durant segles una constant opressió masculista. Però avui hem de poder reivindicar la normalitat del nostre sexe. No crec en les polítiques en clau femenina, sinó en clau de propostes per aixecar el país i Tarragona. No hi ha millor manera de lluitar contra el sexisme que sent millor que els sexistes.

Les dones treballadores estic segura que sobre tot el que volem es ser dones lliures i realitzades. Mentre calgui reivindicar-se, senyal que alguna cosa no ha estat del tot assolida. Caldrà continuar amatents i vigilants.

CARTES

Esclavizate

La regresión es progreso. Los esclavos es una profesión en auge, fómrate. Los esclavos podrán trabajar en las mejores empresas, formarás parte de un gran grupo empresarial, serás mano de obra barata, sin convenio, sin horarios, sin vida social. No podrás hacer muchos amigos, según le convenga a la empresa, podrás ser trasladado de localidad. La empresa contratará videntes para predecir futuras pérdidas,

no beneficios (podrán rebajarte sueldo pero no jornada laboral). Por fin se acabará la parte social, los liberados y los sindicatos, los empresarios ya decidirán por ti. Se acabaron los convenios colectivos, no habrá competencia porque los parados sin prestación no pueden entrar en este grupo empresarial. Si una empresa nueva te contrata, tranquilo, durante el primer año no te tendrá que indemnizar. No podrás cobrar bajas laborables (para qué?,

si tampoco podremos pagar las medicinas ni hospitalizaciones). Además hace poco (como estamos en regresión) alguien dijo «ganarás el pan, con el sudor de tu frente» y dijo bien, el pan, no el dinero. Unos latigazos servirán para estimularnos. ¿A que te pone? ¿Indemnizaciones para despidos?, tranquilos, salimos más baratos, y las ETT enseñarán a ser posible hazte con una prestación, para una pronta colocación,

no la demores mucho, porque si no, no entrarás a formar parte de este gran grupo empresarial. Si te parece injusto volver a la tiempos pasados, aquellos en los que nuestros abuelos, padres, etc. lucharon para que tuviéramos mejores condiciones sociales, laborales y salariales, ya sabes, el 29 de marzo hay huelga general no te esclavices. Rebélate. Por supuesto vaya de antemano que yo la haré.

Leandre Sañín